

Эканоміка.
ФІЛАСОФІЯ
ПСЕВДАРЫНКУ.

2

Пад грыфам
"сакрэтна".
БЕЗ САНКЦЫІ
ПРАКУРОРА.

2

Маральны
кодэкс.
СЛЕПАТА.

3

Юбілей.
ПАМЯЦЬ СЭРЦА.

3

БЕЛАРУСКАЯ
МАЛАДЗЁЖНАЯ
ГАЗЕТА

ЧЫРВОНАЯ ЗМЕНА

16 ліпеня 1994 г.

Субота

№ 77(13794)

Кошт у розніцу 100 рублёў

Выдаецца з 1921 года

Малюе Віктар ДУБОВІК

Кур'ер "ЧЗ"

Прэзідэнта выбралі – успомнілі пра Быкава

Не паспеў афіцыйна ўступіць у свае правы першы беларускі прэзідэнт, а ў верхніх эшалонах улады змена поглядаў ужо назіраецца. Адна з прыкмет гэтага – Указ Прэзідэнта Вярхоўнага Савета рэспублікі аб узнёсцтве ў народнага пісьменніка Беларусі Васіля Быкава медалём Францыска Скарыны. Цяпер гэта самая прэстыжная ўзнагарода нашай маладой суверэннай дзяржавы.

Месца таму, калі адзначаўся 70-гадовы юбілей пісьменніка, кіраўніцтва рэспублікі нават не павіншавала чалавека, чые заслугі такія відавочныя. Але не абыйшлі высокай увагай падзеі і больш дробныя, напрыклад, 10-гадовы юбілей Мінскага метрапалітана. Цяпер ва ўказе гаворыцца, што Быкаў унёс "значны ўклад у развіццё беларускай літаратуры і мастацтва, у справу нацыянальнага адроджэння".

Урачыстасці з выпадку Дня незалежнасці

Управа Беларускага народнага фронту звярнула да грамадзян у сувязі з Днём незалежнасці Рэспублікі Беларусь.

Аўтары звароту выказваюць упэўненасць, што "настане дзень, калі беларусы зноў зоймуць ганаровае і роўнае месца сярод народаў нашай старой добрай Еўропы". 27 ліпеня ў Мінску БНФ арганізуе шэсце грамадзян да плошчы Незалежнасці, дзе адбудзецца мітынг, а таксама святоточны канцэрт ля помніку Я. Купалу.

БЕЛІНФАРМ.

Прэзідэнта трэба ведаць у твар

Такую парадку даюць праваахоўныя органы тым, хто хоча засцерагчыся ад куплі фальшывых дзяржаў ЗША. Трэба толькі запамінаць, якія прэзідэнты Амерыкі вылучылі на купюрах рознай вартасці. Вядома ж, так можна засцерагчыся толькі ад самых прымітыўных фальшыванак, што павялічваюць вартасць купюр, прыклеіваючы дадатковыя нулі.

Такія "мажары" былі затрыманы нядаўна ў Лідзе і Гродна. А ўсяго ў Гродзенскай вобласці сёлета выяўлена больш за 50 выпадкаў збыту фальшывых купюр – дзяржаў, нямецкіх марак, расійскіх рублёў і нават разліковых білетаў Нацыянальнага банка Рэспублікі Беларусь. У 47 з іх арганізм унутраных спраў устаноўлены асобы, якія займаліся збытам. Часцей за ўсё гэта жыхары паўднёвых рэспублік – чачэнцы, інгушы, армяне, азербайджанцы.

Лілія АСТРАВЕЦКАЯ.

"Святыя" кіёскі засланілі "камкі"

Рэлігійную літаратуру, паштоўкі, царкоўную атыбутыку жыхары і гасці Гродна могуць набыць у кіёскі, які адкрыўся пры праваслаўным Свята-Уладзімірскім храме ў занёманскай частцы горада. Выхадзілішкі, якія не скупаюць, нават "снікерсам", карыстаюцца біблія, малітоўнікі, кніжкі-нарыс пра гісторыю праваслаўя на Беларусі.

Гэта пакупкі толькі другі такі кіёск у прыгранічным абласным цэнтры. Першы адкрыты маскоўскай каталіцкай епарыяй і размяшчаны пасуседству з самым буйным яе храмам – Фарным касцёлам.

БЕЛІНФАРМ.

Кожны дзесяты – медаліст

Аршанскі гарадскі аддзел аджуды падаў некаторыя вынікі навуцальнага года. А яны нядрэнныя.

Толькі адзінаццатыя класы гарадскіх і сярэдніх школ закончылі больш як 600 юнакоў і дзяўчат. Прычым, кожны дзесяты з іх атрымаў залаты або срэбраны медал.

Характэрна, што ўсе медалісты вырашылі паступаць у вышэйшыя і сярэднія навуцальныя установы, а некаторыя – у ваенныя вучылішчы.

Ісак КОГАН.

Мастакоў вучаць у Гродна

Першы выпуск дыпламаваных мастакоў-афарміцеляў адбыўся ў Гродзенскім вучылішчы мастацтваў. Васемнаццаць юнакоў і дзяўчат атрымалі новую спецыяльнасць.

Кожны з іх выбраві свой творчы шлях. Пра гэта красомую сведчыць разнастайнасць дыпломных прац выпускнікоў. Тут і творы, выкананыя ў традыцыйнай манеры беларускага народнага мастацтва – размаляўкі, выцінанкі, вышыўкі і праекты афармлення інтэр'ераў у сучасным стылі, і працы ў рэзкіх, складаных тэхналогіях – маркетры, батык, разьба па гіпсе і шмат іншага.

Дзяржаўная камісія, якую ўзначаліў прарэктар Беларускай акадэміі мастацтваў Л. Я. Дзягілеў, адзначыла высокі творчы ўзровень маладых спецыялістаў.

Лілія АСТРАВЕЦКАЯ.

Сябруюць Кіраўск і Ардорэ

Пабрацімамі сталі раённы цэнтр Кіраўск і горад Ардорэ італьянскай правінцы Калабрыя. Праграмай супрацоўніцтва двух рэгіёнаў прадуладжана наладжванне эканамічных і культурных сувязей.

А пакуль добрую ініцыятыву першымі правялі жыхары італьянскага горада. Яны сабралі срэды, на якія закупілі і даставілі ў Кіраўск медыкаменты і абсталяванне для лячэбных устаноў. Агульны кошт іх складае 35 тысяч дзяржаў ЗША. У канцы ліпеня італьянцы запрасілі да сябе 27 кіраўскіх школьнікаў на аздараўленне.

Беспрацоўным дапамагае... КАМП'ЮТЭР

Разумнага памочніка набылі супрацоўнікі цэнтра занятасці насельніцтва Беларусі. У 92 такіх службах (а ў рэспубліцы іх налічваецца 152) ужо ўкаранёна інфармацыйна-вылічальная сістэма, якая мае вычарпальную інфармацыю аб стане рынку працы.

Калі раней на прыём беспрацоўнага работніка цэнтра трацілі не менш чым паўгадзіны, то цяпер на гэта хапае 10–15 хвілін. За такі час камп'ютэр паспявае зарэгістраваць таго, хто звярнуўся ў службу занятасці, выдаць звесткі не толькі аб рабочых вакансіях, але і хутка і ўмела праінфармаваць чалавека, які часова не працуе, падказаць, чым яму лепш заняцца. Аднак і гэта не ўсё, што ўмее сістэма. На яе "плечы" ляглі складаныя бухгалтарскія разлікі па вылічэнні дапамогі па беспрацоўю, стыпендыі і матэрыяльнай дапамозе.

БЕЛІНФАРМ.

На жалезным кані ўсе абыдзем палі

Сёлета машына-трактарны парк фермерскіх гаспадарак Віцебшчыны ў параўнанні з папярэднім годам павялічыўся на 57 працэнтаў, у тым ліку колькасць трактараў вырасла на 26 адзінак.

Цяпер у фермераў вобласці 188 аўтамабіляў і 806 трактараў. Найбольш колькасць тэхнікі прыходзіцца на Шумілінскі, Дубровенскі і Полацкі раёны, адпаведна сярэдняя колькасць на адну гаспадарку складае 1,7–1,6–1,4 трактара.

Югенія ВІЦЬБА.

Курс валют на 15 ліпеня:

	Далар ЗША		Ням. марка	
	Скупка	Продаж	Скупка	Продаж
"Комплекс"	26300	26800	17050	17600
"Прыор"	26600	26900	17250	17440
"Пашук"	26320	27100	16920	17500

"Еўраньюс"

ІЗРАЇЛЬСКА-ІРДАНСКИ КАНТАКТЫ

Адбылася сустрэча афіцыйных прадстаўнікоў Ізраіля і Ірданіі. Імі праведзены перамовы аб вызначэнні граніцы паміж гэтымі краінамі, яны працягнуцца на больш высокім узроўні 18 ліпеня.

Праз два дні чакаецца сустрэча міністраў замежных спраў Ізраіля, Ірданіі і генерала ратара ЗША. Кароль Ірданіі Хусейн даў папярэднюю згоду на сустрэчу з ізраільскім прэм'ер-міністрам Рабінам.

РАТУЮЦА АД ГЕНАЦЫДУ

Больш за 100 тысяч бжанцаў з Руанды перайшлі граніцу Заіра. Большасць з іх – жанчыны, старыя і дзеці.

"Суперчэннэл"

Амаль усе яны належаць да этнічнай меншасці хуту, пацярпеўшай ад генацыду. Улады Заіра аб'явілі, што ў іх краіне ўжо знаходзіцца 150 тысяч бжанцаў. Яны высякаюць дрэвы, знішчаюць пасадкі, таму што гуманітарная дапамога ім яўна не хапае.

ГАЦЯНСКІ ВУЗЕЛ...

Ваенны лідэр Гаіці Седрас заявіў, што, нягледзячы на націск з боку ААН і пагрозу амерыканскага ўмяшання, ён не збіраецца перадаваць уладу былому прэзідэнту Арыстідэ.

Дыямі ваенныя ўлады Гаіці выслалі з краіны 98 назіральнікаў ААН.

Тым часам ...заяўляюцца тужэй экспедыцыйны корпус амерыканскіх узброеных сіл, які дзейнічае ў Карыбскім рэгіёне. Ён атрымаў загад у выпадку неабходнасці быць гатовым да эвакуацыі 3,5 тысячы амерыканскіх грамадзян з Гаіці.

"Уорлднэт"

Больш за паўмільёна людзей не маюць цяпер сёваж пінной вады, 15 тысяч мясцовых жыхароў эвакуіраваны з раёна бедства.

"Уорлднэт"

У АФРЫЦЕ ПРЭЗІДЭНТ – НЕ ПРЭЗІДЭНТ

Федэральны суд Нігеры адмовіўся выпусціць пад заклад лідэра апазіцыі Абіулу. Ён абвінавачваецца ў здрадзе і атарсам краіны пасля таго, як абвясціў сябе прэзідэнтам гэтай афрыканскай дзяржавы.

ЕЎРАСАЮЗ: АДЗІНАЯ ВІЗА

Еўрапейская камісія аб'явіла аб стварэнні ў бліжэйшым будучым адзінай візы для ўсіх краін Еўрапейскага саюза.

"TV-5"

ПАЛЬЧАТКА – СВЕДКА

У свагудай справе аб абвінавачванні О.Дж.Сімпсана ў забойстве былой жонкі і яе новага сябра з'явілася яшчэ адна старонка.

Тэст, які правялі эксперты, амаль на сто працэнтаў пацвярджае, што акрываўленая пальчатка, знойдзеная ў доме вядомага спартсмена, утрымлівае кроў Сімпсана і дзюх яго ахвяр. Аднак Сімпсан па-ранейшаму не прызнае сябе вінаватым.

(Працяг на 3-й стар.)

Фота Сяргея БРУШКО.

"ПАС" – палітыка-аналітычная служба

Палітыка ў стылі "рок"

□ Якаў Ясэпкін, "ЧЗ"

Выбарчы марафон завяршыўся, пераможца прымае шматлікія віншаванні, якія паступаюць на ягонае імя з рэспублікі, блізкага і далёкага замежжа.

Учора Цэнтрвыбаркам у сувязі з тым, што ні ў Мінск, ні ў абласныя камісіі не паступалі істотных скаргаў на папярэдняе падведзеныя вынікі выбараў і арганізацыю галасавання ў час правядзення другога тура, афіцыйна падвёў вынікі. Аляксандр Лукашэнка чакае спецыяльнай сесіі Вярхоўнага Савета, дзе даць публічную клятву на вернасць сваёму народу. Канстытуцыя і законам Рэспублікі Беларусь. Сесія прызначана на 20 ліпеня. З крыніц, якія заслугоўваюць даверу, "прасочваецца" інфармацыя аб тым, што яшчэ да адкрыцця парламенцкага пасяджэння першы прэзідэнт вызначыцца з шэрагам кандыдатур на высокія пасады ў новым Кабінёце міністраў. У прыватнасці, з галоўнай фігурай ва ўрадавай пірамідзе – прэм'ер-міністрам. Называюцца то адны, то другія прозвішчы, бадай, лепш за ўсё пачакаць адкрыцця сесіі і пачуць пра прапановы прэзідэнта з першых вуснаў. Гэта, так бы мовіць, публічная абламоўка паслявыбарчых дзеяў, для якіх увогуле характэрныя дэволі сугаргавыя дзеянні і заявы палітыкаў рознай арыентацыі. Складаецца ўражанне: усе спя-

сноў з таго рабіць не трэба. Аднак падстава для разважанняў, прынамсі, ёсць.

На паверхні выбарчай явы-рэчаіснасці ляжыць відавочнае – асноўны пацярпеўшы пад час прэзідэнцкіх змаганняў ніхто іншы, як кіраўнік урада, цяпер ужо, дакладней будзе сказаць, былі кіраўнік былога ўрада. Ён праіграў не палітыку кішталу Шушкевіча ці Пазняка, не апаненту ў поўным сэнсе слова, а сваёму двайніку, калі глядзець на рэчы праз прызму рэальнасці. Вядома, гэтакі погляд у пэўнай ступені ўтрыманы, магчыма, ён будзе абвергнуты ў самы бліжэйшы час. Але ідэнтэчнасць многіх і многіх пазіцый і прыярэўнасць не выклікала вялікіх сумненняў нават да канчатковага выхodu барацьбы. Пры гэтым павязе да трыумфальнага пераможцы яго цяжка залічыць у шэрагі барацьбітоў з сістэмай, у залаты спіс фронды. Розніца толькі ва ўзроўнях тых ніш, якія займалі абодва нядаўнія сапернікі ў манументальнай наменклатурна-сацыялістычнай і перабудовачнай сістэмах. Адзін доўгія гады знаходзіўся ўверсе, другі – дзесьці на сярэднім узроўні. Цяпер гэта не занадта і важна, Лукашэнка-палітык раскрыўся і ўзнік нібыта феерверк. Такі ўзлёт на "нябёсы ўлады" (аб чым спраўдзіла гаворачае замежныя аналітыкі, якія маюць пад рукой багата прыкладаў для аналогій, але аналагаў "феноме-

ну Лукашэнка" не знаходзяць) не можа не ўражваць. Тым больш зразумела "крыўда" Кебіча, асабліва ўлічыўшы дасканаласць ведання апошнім Сістэмы. Сталася так, што і ў яе быццам да дробязей вывучаных і стандартных нетрах таліся нямаля "сюрпрызаў". І ўсё ж асабістыя пацукі і крыўды цяпер адыходзяць на трэці план. Кардынальныя пытанні стаюць у гіданцы росту перад прэзідэнтам. Адно з пытанняў такога парадку – фарміраванне новага ўрада, калі глядзець на яго ў перспектыве – фарміраванне каманды прэзідэнта, прэзідэнцкіх структур і вертыкалі. Вельмі важна, што апынецца побач з Аляксандрам Лукашэнкам цяпер, бо для рэалізацыі праграмных прыярэўнасцей патрэбны высокія прафесіяналы. Час дэкларацый мінуў, пасля афіцыйнага ўступлення на пасаду Аляксандр Рыгоравіч зможа распачаць дзейнічаць канкрэтна. Тады, пасля 20-га ліпеня, іступіць ён на самы цяжкі і складаны ў сваім жыцці шлях. Куды прывядзе "прэзідэнцкая дарога" яго і беларускі народ – пытанне пытанню. Цалкам зразумелым і праўдзным было б выкарыстанне на такім шляху вопыту і ведаў усіх тых, хто вопыт і веды мае, без усялякай залежнасці і ўзаемазвязі з раней займаемымі, хай і высокімі крэсламі.

Хача зусім не выключаны варыянт адмовы ад пасады прэзідэнцкім урадзе з боку пэўных чыноўнікаў старой каманды, своеасаблівы байкот новаму істаблішменту. Святое месца пустым не бывае, але збег акалічнасцей і часу прымушае дзейнічаць хутка і рашуча. Асабліва маючы на ўвазе, што ў ходзе перамен уперсе ўладнай піраміды і перастаноў фігур-правіцеляў, які правіла, церпіць перш-наперш эканоміка.

Паколькі беларускі эканамічны цэнтр і без таго ледзь паўзе, фарміраванне новых структур набывае велізарнае значэнне. Дакорам можна "ўпрыгожваць" палітычную авансцену дзесяці, напрыклад, у адной з краін Старога Свету, толькі не на Беларусі. У нас кожны крок прэзідэнта трэба правіць далёка наперад і тут нічога не зробіш – інакш не дзаваліе сітуацыю. Прыход народнага прэзідэнта значае, акрамя іншага, і тое, што палітыка цяпер будзе ажыццяўляцца існаваць у стылі "рок" Народ абраў прэзідэнта, ягоная палітычная воля народны лёс, а крокі Аляксандра Лукашэнка-прэзідэнта сапраўды можна параўнаць з ракавым поступам. Многія, многія спадзяванні і надзеі людзей звязваюцца з імем Аляксандра Рыгоравіча. І ад гэтых рэалій ужо нікуды не падзе-нешся.

ДЗЕВЯТАЕ НЕБА

Бізнес-клас

Вядучая
рубрыкі
Вера ПАЛЯКОВА
Тэл. 68-28-52

3 КАПИТАЛІСТЫЧНЫМ ПРЫВІТАННЕМ...

Асоцыя капіталістычных форм гаспадарання на асобна ўзятым прадпрыемстве вырашылі спецыялісты Беларускага атыка-механічнага аб'яднання. Задачыныя заключылі прамыя дагаворы аб супрацоўніцтве з фірмамі Англіі, Італіі, ЗША, Францыі і стварылі на базе Мінскага механічнага завода імя Вавілава сумесную вытворчасць з нямецкай фірмай "Філіпс". Па заказе калег з ФРГ "Беломашыны" заняліся апрацоўкай акумулятарных батарэй і выпускам гатовых акумулятараў.

— Мы не ставілі перад сабой задачу перамяшчэння еўрапейскай вытворчасці, — кажа генеральны дырэктар "БелОМА" Вячаслаў Бурскі. — Лямі, што лепш "у розніцу" перамяшчаюць тое, што станоўчае, і што можна ўкараніць на нашых прадпрыемствах.

Роботнікі завода сёння не па чутках ведаюць арганізацыю і ўмовы працы на прыватных прадпрыемствах Еўропы. Гэта і канструктыўная сістэма падбору кадраў, і жорсткі графік рабочага часу, і рэжым штодзённай пастаўкі сыравіны з такой жа рытмічнай апрацоўкай гатовых прадукцыі за мяжу.

"Віноўнікамі" пачатку такога беларуска-германскага супрацоўніцтва стала добра вядомая ў свеце бізнесу кансалідзаваная фірма "Грыгер Малцэн". У асноўнай акадэміі зямлі Бадэн-Вюртэберг. З дапамогай цэнтра па тэхнічнаму кансультаванню і канверсіі Ім Штайнбаса з ФРГ былі знойдзены сродкі для падрыхтоўкі беларускіх спецыялістаў на прадпрыемствах Германіі. Праведзены семінары і шматбачныя сустрэчы з кіраўніцтвам такіх вядомых у Еўропе фірм, як "Лейка" і "Карл Цайс".

Як запэўніў дырэктар Усходняй акадэміі пан Армін Рупала, супрацоўніцтва на мяждзяржаўным узроўні прадпрыемстваў Германіі. Праведзены семінары і шматбачныя сустрэчы з кіраўніцтвам такіх вядомых у Еўропе фірм, як "Лейка" і "Карл Цайс".

Як запэўніў дырэктар Усходняй акадэміі пан Армін Рупала, супрацоўніцтва на мяждзяржаўным узроўні прадпрыемстваў Германіі. Праведзены семінары і шматбачныя сустрэчы з кіраўніцтвам такіх вядомых у Еўропе фірм, як "Лейка" і "Карл Цайс".

БЕЛІНФАРМ.

"КІНА" МОЖА НЕ БЫЦЬ

Расійская карпарацыя "Ракордс", што аб'ядноўвае 25 прадпрыемстваў — вытворцаў тэлевізараў, кінескопаў, радыёапаратуры, і камерцыйны банк правялі семінар з удзелам усіх заводаў былога СССР, якія займаюцца выпускам відэаапаратуры. Ад вытворца аб'яднання "Візія" з Віцебска там прысутнічаў галоўны інжынер прадпрыемства А.Вераб'еў, які пасля прыезду дамоў паведаміў сумную вестку аб развале адвадзенай галіны вытворчасці ў суседняй краіне.

У мінулым месяцы, сказаў ён, у Расіі спыніліся практычна ўсе тэлевізійныя заводы, а за імі (з-за адсутнасці збыту) спыніліся і заводы — вытворцы камплектуючых. Гэта б'е і па ВА "Візія", бо нават пры наяўнасці грошай не мажам будзе купіць неабходныя дэталі.

— А хіба трэба шукаць? Я ведаю, што многія сям'і жадаюць уладзі дзіця, нават чорны існуюць... — Так, існуюць, бо імкнучы ўсваіць часцей за ўсё гродня дзіця. На тэрыторыі нашай рэспублікі дзіцяці няма, паступаючы дзеці пасля трох гадоў. Лічы прыватныя бацькі жадаюць, каб дзіця было ў нечым больш падобна да іх, а нярэдка пераходзіць для ўсваення становіцца стан дзіцяці дзіцяці.

— Яшчэ набывае ўсё новыя граў. Як абдавацца гэта на вашай рабоце?

Гігенія ВІШЭБА.

□ Алёна КАПІЛЬСКАЯ

...Сталічная фабрыка імя Тэльмана. Цяжка бхае прас на сталёным разакі. Ад ліста порыста гумы адна за адной аддзяляюцца чорныя "васыміры". Гэта і ёсць, бадай, адна з самых асноваў дэталю абытку — падшва. Акрамя іх, вырубшчыцы Васіль Седзюс, у залежнасці ад вытворчых патрабаванняў са скуразамыянілкай абшывае.

На любым прадпрыемстве ёсць участкі, прадуцыя якіх мае кардынальнае значэнне для іншых цэхаў, з'яўляюцца сваёй асновай падмуркам, на якім узводзіцца, маюцца карыска будучай мадэлі. У ліку іх і цэх, дзе працуе вось ужо дваццаць гадоў Васіль. Фактычна (да нядаўняга часу) ён з'яўляўся ўсё тэхналагічнай ланкай, дзе вырабляўся абыток на порцістай падшве. Аднак час бжыць: мода мяняецца, тэхналогія ўдасканальваецца. Замест лёгкай гумы ў абыткувай прамысловасці шырокае ўкараненне набылі вытворцы на аддзяленні асновы. Аднак змена сітуацыі чалавек змяніў паводле традыцыйнага вырабам. Падшва — салінальціца пераходзіць ад асновы да падшвы, а падшва — ад асновы да падшвы, а падшва — ад асновы да падшвы.

Што ж не пагадзіцца з філасофіяй рабочага чалавека цяжка. Спраўды, не кожны сёння мае магчымасці апрацоўкі з "камак". Дзі, зрэшты, няма чаго зайздросціць. Не ўсё, што прадаюць капіталісты, вызначае якасць, адпаведна густам. Там таксама за дэпартаментам гэта гэта тавар, што шкада ішчы раз нават плаціць за яго нашымі лішнямі "зайчыкамі".

І добра, калі менавіта ён, у шырокім сэнсе гэтага слова — та

выключачны тавар, калі фабрыка спыняецца з-за недахопу сыравіны, ішчы нечаканна ўдаваў рынку.

Вось і абдумваюць у тым дні рабочыя прадпрыемства назбытыя планы. Філасофуюць: "Што ты робіш, вырубшчыцы, з гэтым кавалкам гумы? Адбываеш павіннасці? Выконваеш абавязкі? Зарабляеш якія грошы?"

Не, — адказуе тавар на пытанні Седзюса. — Грошы тут не пачынаюць, а густу спынаюць, каб не засталіся бясаногімі тавары, напрыклад, прыгожыя боцікі ў "камак". А наш абыток, няхай ішчы мадэль яго не самая сучасная, але затое практычны і ў шмат разоў таннейшы.

Што ж не пагадзіцца з філасофіяй рабочага чалавека цяжка. Спраўды, не кожны сёння мае магчымасці апрацоўкі з "камак". Дзі, зрэшты, няма чаго зайздросціць. Не ўсё, што прадаюць капіталісты, вызначае якасць, адпаведна густам. Там таксама за дэпартаментам гэта гэта тавар, што шкада ішчы раз нават плаціць за яго нашымі лішнямі "зайчыкамі".

І добра, калі менавіта ён, у шырокім сэнсе гэтага слова — та

варавытворцы, нават у цёплых умовах росту цэн спрабуюць захаваць у асярэдках тавараў таннае вырабы. Адным словам, не страчаны яшчэ цалкам смеленне і спадзяванне на пенсінераў, малазаспечаных сем'ях.

Нарміроўшчыца фабрыкі Раіса Панова тлумачыць, што сёння аснова ўвага з'яўляецца на любых фабрыках-заводах прафесіяналізму працоўных, спецыялізацыі пры выкананні вытворчых аперацый. І ад гэтага залежыць у канчатковым выпадку якасць прадукцыі, рост аб'ёмаў — той адзін бок, якому пачынаюць пакланяцца, шукаючы выйсця на замежны рынак. А таму, калі раней той жа рабочы выконваў адну-дзве аперацыі на тэхналагічнай ланцы і мог спакойна спачываць на лаўрах, у цяперашніх умовах ён павінен быць шматспраўнічым: ідзе скрашчэнне штатуў, і канешне, перавага будзе аддадзена таму, хто універсаль, хто з усеіс сур'езнасцю ставіцца да справы.

Вядома, працэс гэты не імгненны — загадам зверху не ўкараніць, а звязаны з сумленнем перш за ўсё самапраўнікоў, іх жадаючым вучыцца, асвойваць новыя вышні прафесійнага майстэрства.

Адным словам, як бачна, новыя ўмовы прывялі да

фарміравання новай філасофіі гаспадарання, кардынальнага перагледу ранейшых перакананняў, дакладна фарміруюцца мэта — гэта не прыбытак, які зараза некаторыя думачы, а рост аб'ёмаў прадукцыі, вырашчэнне новых задач, распрацоўка механізмаў ажыццяўлення. Канешне, абстаноўка на ачынных рынках пакуль што не вельмі спрыяльная, вось таму ідзе работа па асваенню новых пазіцый на сусветным рынку. У прыватнасці, тая ж фабрыка імя Тэльмана заключыла кантракты з Англіяй, Германіяй на пашыў тысяч пар мужчынскіх тужель. Праўда, мяркуючы, што першая партыя іх паступіць у продаж на ачынных рынках, і толькі пасля будзе пастаўляцца за акіяна. Словам — рык разязаны. Але аснова мяне гэта не вельмі ўражае. І не толькі мяне... У каго сёння не ўзнікае думка, што мы паступова ператвараемся ў нейкі прыдатак, калі лонію заходніх дзяржаў. Напачатку разабуралі традыцыйную сувязь між славянскімі народамі, а цяпер сярэньніцы Расіі, вытворцы прамысловасці прадпрыемстваў, распублікі збіваюць фактычна за бясцэнна за мяжу, у той час як наш ачыны рынак, забараняе гэтым розным дэградзірным таварам з-за акіяна. А хіба нашы, тыя

ж тэلمانавуўскія мужчынскія тужель, горшыя за ангельскія...

"Мы гаворым аб адсталасці нашай прамысловасці, — казалі мне на прадпрыемстве, — але гэта далёка не так. Большасць вырабляемых тавараў ні чым ні горшыя за замежныя. А хіба могуць працоўныя рэсурсы, якія маем мы? Пра што тут і казаць? Народу проста здарэліся нашы дамарослыя паліткі!"

Праўда, былі размовы і ў іншым рэчышчы. Спецыялісты прыводзілі лічбы і факты. Называлі прывольныя тавары, які былі вышэйшыя на сцільным помніку. Напідлі паведаваў, што тут спачывае Аляксандр Маркавіч Касценчык, афіцэр... У гарадской бібліятэцы па прасі "Беларускае Саветуе" Энцыклапедыю, з яе вылісць: "Касценчык Аляксандр Маркавіч (1889, Гродна — 1935), лётчык, камандзір першага ў свеце цяжкага самалёта-бамбардзіроўшчыка "Ілья Муромца". Першы пачаў лятаць на 4-маторным цяжкім самалёце. За заслугі ў 1-ю сусветную вайну ўзнагароджаны ордэнам св.Георгія".

Небагатая інфармацыя, але яна дала мне штуршок да новых напрамкаў у пошуках. Уражэ, дапаможа вымадак. Вяртаўся з а Мінска па чыгуначы і свайму спадарожніку вырашыў адкрыць: шукаю матэрыялы пра баявога лётчыка Аляксандра Касценчыка. Маёму здзіўленню не было межаў: малады хлопец, сяржант запаса Міхаіл Шылак, родам з вёскі Асіпоўшчына, што ў Стоўбцы, кажа, што не ведае, толькі чуў пра яго, але і ведае, дзе ён пахаваны. Бачыць, маю зацкаўленасць, мой спадарожнік дадаў, што гатовы прывесці мяне ў гарадзе Стоўбцы на вуліцу Калгасную, дзе знаходзіцца праваслаўная могілка, якая сваям стрымана. Але я вяртаўся могілкам, што не было чужым, але і ведае, дзе ён пахаваны. Бачыць, маю зацкаўленасць, мой спадарожнік дадаў, што гатовы прывесці мяне ў гарадзе Стоўбцы на вуліцу Калгасную, дзе знаходзіцца праваслаўная могілка, якая сваям стрымана.

Спраўды, Мінгарынакман мог сам вырашыць, каму выдаць зямлю ў адвадзеныя з чарговым або ўлічваючы заслугі і люты грамадзян. Але гарадскія ўлады прынялі рашэнне рабіць гэта адкрыта, публічна і даверчы справу прафесіяналам-біржавікам.

— Змалі б вы спрагнаваць, наколькі канчаткова дана будзе адноўлена ад стартару?

— Як паказвае практыка, пераважна колькасць заявак будзе пададзена ў апошнія дні. Пакуль жа іх няма. Цікава, што няма фізічных асоб, жадае прыняць удзел у аўкцыёне. Згодна з палажэннем, мы не можам паведаваць факты, што датычаць таго, якія канцэцыя канкурацыя. Аднак, маю сказаць, што нават вынікі прэзідэнцкага выбару ў нейкай меры адаб'юцца на канчатковай цэне.

Нагледзячы на тое, што спадар "Елісееў" адмовіўся спрымаць у аўкцыёне ўдзел, карэспандэнту ўдалося сёння высветліць нахот гэтага. Так, паводле атрыманых звестак, на 7 ліпеня пададзена больш як дзесяць заявак, за некаторыя ўчасткі будзе змагацца некалькі прэзідэнтаў. Так што рынак, відаць, урасце ў два-тры разы, а то і больш. Праўда, не трэба забываць пра вынікі выбару — акалічаны, на якую зварнуў увагу прэзідэнт біржы. На жаль, ён не ўдакладніў, што з кандыдатаў "сыграе" на паніжэнне цэны, а хто — на павышэнне.

БЕЛІНФАРМ.

ЭКСПРЭС-ІНТЭРВ'Ю

Хто "сыграе на паніжэнне"?

Купіць права на забудову жылымі дамамі зямельных участкаў у цэнтры беларускай сталіцы змогуць удзельнікі аўкцыёну, які адбудзецца 15 ліпеня ў памяшканні Заходняй біржы нерухомасці па вуліцы Кальварыйскай, 17. Тавар на таргі выставіць Мінскі гарвыканкам, а ў аўкцыі арганізатарам выступіла Заходняя біржа нерухомасці. На аўкцыёне будуць выставлены 10 участкаў ад 5,3 да 6 сотак, размешчаных у Цэнтральным, Маскоўскім, Кастрычніцкім, Фрунзэнскім і Саветіцкім раёнах Мінска. Стартавая цана, якая вызначана з улікам месцазнаходжання, камунікацый і іншых інфраструктурных атрыбутаў, вылічваецца мінімальна 30 мільёнаў, максімальна — 47 мільёнаў беларускіх рублёў. Як паведаміў прэзідэнт Заходняй біржы нерухомасці Міхаіл Елісееў, "аўкцыён не прадуладжвае продаж выставленых на таргі зямель, размова ідзе толькі аб падборы забудовшчыкаў на аўкцыённай аснове".

— Міхаіл Андрэевіч, калі зямля не прададзецца, тады за што пераможа аўкцыён будучы пачынецца?

— Гэтае ж пытанне цікавіла і некаторыя юрыдычныя фірмы.

— Сутнасць, прыкладна плаціць, за права, але хачу падкрэсліць, што ў гэты права ўваходзіць і кошт адвадзеныя зямлі, раней панесеныя выканкам затраты на развіццё камунікацый і інфраструктуры. Ён сёння складае 360 мільёнаў за адзін участак. Акрамя таго, у кошт уключаны і расходы па правядзенню аўкцыёну. Мінгарвыканкам прыняў рашэнне выкарыстаць атрыманыя сродкі на капітальны рамонт гарадскога жыллёвага фонду.

Удзельнічваю ў аўкцыёне могуць як юрыдычныя, так і фізічныя асобы. Праўда, па перабаванню Мінгарвыканкама

толькі адзін участак з дзесяці можа быць прададзены фізічнай асобе.

— Ці не здарыцца так, што ўдзельніцы чалавечам дам праз піль-дзесці гдаў пойдзе пад зямлю ў сувязі з тым, што на гэтых месцах павінен будзе вырабляць новы мікрапрад?

— Есць пералік зямельных участкаў Мінгарвыканкама, якія прыватываюцца нельга. Нашы ўчасткі не ўваходзяць у гэты спіс. Мы гарантуем кліентам, што яны будуць пазбаўлены ад усіх няўпэўненых нечаканасцей. Хачу зварнуць увагу і на тую акалічаны, што атрымчы ўчасткі могуць толькі грамадзяне з мінскай прапіскай і фірмы, зарэгістраваныя ў Мінску.

— Чаму мэрзья горада зварнуцца па дапамогу да пасродніка-біржы, гарвыканкам

мог і самастойна размеркаваць гэтыя ўчасткі?

— Спраўды, Мінгарынакман мог сам вырашыць, каму выдаць зямлю ў адвадзеныя з чарговым або ўлічваючы заслугі і люты грамадзян. Але гарадскія ўлады прынялі рашэнне рабіць гэта адкрыта, публічна і даверчы справу прафесіяналам-біржавікам.

— Змалі б вы спрагнаваць, наколькі канчаткова дана будзе адноўлена ад стартару?

— Як паказвае практыка, пераважна колькасць заявак будзе пададзена ў апошнія дні. Пакуль жа іх няма. Цікава, што няма фізічных асоб, жадае прыняць удзел у аўкцыёне. Згодна з палажэннем, мы не можам паведаваць факты, што датычаць таго, якія канцэцыя канкурацыя. Аднак, маю сказаць, што нават вынікі прэзідэнцкага выбару ў нейкай меры адаб'юцца на канчатковай цэне.

БЕЛІНФАРМ.

ПАД ГРЫФАМ "САКРЭТНА"

Без санкцыі пракурора

□ Мікола КАПІЛОВІЧ

Заходняя Беларусь. 1940 год. Хутка паняцце Валіка Айнава вайна, а тут пачаў "вызваленча" паходу Чырвонай Арміі ўсё яшчэ ваююць з тымі, каго год назваў "вызвалілі" ад белопольскага прыгнёту. Бяруць пад вароты ўсіх падаросткаў, саджаюць у турмы нават тых, хто толькі што выйшаў з польскай турмы, каго адтуль вызвалілі Саветы. Турмы зноўку запэўняюцца людзьмі, скопленымі на ледзя пазначанай дзяржаўнай мяжы. Пайшоў, напрыклад, у гості ад іх крану купіць запалкі і дамоў не вярнуўся — трапіў у турму. Калі арыштаваны, збытыяжаны і здзіўлены пытаўся ў міліцыянера: "За што?", — той флегматычна адказаў: "Там разбіраўся".

Вось перада мною папка з папэрамі філіяла Мінскага абласнога архіва, што знаходзіцца ў Маладзечна. Філіял, дарчы, займае цяпер будынак былой турмы, і нібы зярок, судовыя дакументы захоўваюцца ў халодных сутарэнных былых камер, сцены якіх шчыра памятаюць кроў і слёзы затэкаваных тут вязняў.

Развясцава туга заморганутогу везельчым-пятай тостую папку, ад якой з першага пошукі ажыо дрыжыць прабіраюцца. "Вілейская абласная пракуратура БССР. Гор.Вілейка. Акты правачы работы судов, тюрэм, абшпрэкурораў по спецналу. Списки лиц, задержанных пограничниками, находящихся в тюрьмах и др. Начато: 20.02.1940 года. Окончено: 03.12.1949 года".

Перагортваю пажоўкля ад часу лісты. Мільёны, нішто так яскрава не сведчыць аб тым, як тады разбіраліся з "ворагамі народа" бярэючы, чым гэтыя папэры пад грывам "секрэтна".

Вось акт агледу ад 15.02.1940 года пракурора спецадзела Вілейскай абласной пракуратуры Айзенштату і Аламплёвым турмы г.Вілейка. Пры гэтым прысудзілі пачальнік 1-га спецадзела НКВС Вілейскай вобласці Аствадуртан і пачальнік турмы Колесаў. Вывялена наступнае: "Главный корпус тюрьмы состоит из 41 камеры. Лимит установлен на 350 человек, а содержится на день проверки 827 человек. Из них: числится за УНКВД 808 человек, за органами милиции — 8, за судами — 6, за прокуратурой — 4, осужденных — 1 человек (1). Содержится без оформления и санкции прокурора, считая с сентября месяца 1939 года, 260 человек (1 — аут), личных дел которых в канцелярии тюрьмы не имеется. Кроме этого, 326 человек содержится с истекшим сроком содержания под стражей без санкции прокурора. Выявлено, что граждан Скуратович Адам Карлович с 28 октября 1939 года содержится и доставлен в тюрьму по телефонуному распоряжению бывшего начальника опертупы НКВД Вилейского уезда тов.Козлюка. В 12-й камере главного корпуса тюрьмы выявлено, что 4 человека содержатся под стражей с 20.12.1939 года, не получили нательного белья и не проходили санобработки. В тесных камерах 30, 32 находятся больные туберкулёзом Разднерова Ванда Петровна (арестована 5.11.1939 г.) и Лисенская Анна Валентиновна (арестована 30.12.1939 г.). Тюремный врач Шварц до сего времени не установил диагноза на предмет изолирования. В камерах 30, 32, 37 имеется вшивость. В камере 30 находится заключённая Дроздова Анна Викентьевна, имеющая семимесячную беременность".

Айзенштат і Аламплёў прапаноўваюць пачальніку Вілейскай турмы нападз пад санкцыі пракурора арыштаваных не прымаць. Цікава чалавек гэты памочнік пракурора Вілейскай вобласці па спецсправе Айзенштата. Ён дабраўся да складзе акты правачы турму, выяўляе ўсе недахопы, дае планыныя на чальнікам Вілейскай, Маладзечанскай, Глыбоцкай турмаў не прымаць арыштаваных без санкцыі пракурора. І не больш... Але ж арыштаваныя трапляюць сюды з камер правачыгна зняволення, як, напрыклад, з вязніцы 83-га пагранрада. Той жа Айзенштат пасля агледу гэтай кутузі паша пракурора Беларускай ССР Вятрову і наркам унутраных спраў БССР Цанава: "Арестованные в КПЗ 83 погранича содержатся до полутора месяца вместо 10 дней не по вине начальника погранотряда тов.Малика, а потому, что Глубокская и Вилейская тюрьмы не принимают арестованных вследствие перегрузки. Также нередко бывают случаи, что начальники РОНКВД не принимают следственные дела для ведения дальнейшего следствия, в результате грубо нарушаются сроки ведения следствия, поэтому просьба принять соответствующие меры к разгрузке арестованных в КПЗ 83 и урегулировать вопрос в отношении приёма следственных дел от погранотряда..."

Адказу на гэтыя лісты, безумоўна, не было. Улады маўчалі. Шматлікія скаргі вышэйшаму начальству сведчаць аб тым, што тэлеграмы пад грывам "совершенно секретно" пасылаліся ў нікуды. Пракуроры і іхнія намеснікі хлусілі начальнікам турмаў, а тым — адзін аднаму. "Лично пом.прокурора Вилейской области по спецделам тов.Айзенштату. Ставило в известность, что 24 июля с.г. прибыли из Глубокской тюрьмы заключенные в количестве 11 человек по назначению в Вилейскую тюрьму, из которых срок санкций на право содержания под стражей истек. Мною данный контингент з/к в тюрьму не принят и направлен в Управление НКВД Вилейской области для полного оформления личных дел з/к. В результате чего зам.начальника УНКВД тов.Радченко обязан к вечеру оформить личные дела на з/к, мотивируя тем, что сейчас оформить личные дела на заключённых невозможно физически. Мною контингент был принят. До сих пор зам.начальника УНКВД тов.Радченко личные дела на з/к не оформил. Довожу до вашего сведения. Начальник тюрьмы НКВД-БССР г.Вілейка Колесов".

Знаючы, такіх, як тыя 28 чалавек, якіх пачальнік РА НКУС у Браславе арыштаваў і трымаў без паставы і санкцыі пракурора, перакладваў з адной турмы ў другую. І ў кожнай ад іх хацелі як найхутчэй пазбавіцца. Ніхто не браў на сябе адказнасці іх вызваліць. Таму так званыя следчыя справы ішлі ў паветры. А пракуроры між сабою пе-

радкаваліся "секрэтнымі" папэрамі.

"Сов.секретно. Прокурору Вилейской области. На основании распоряжения военного прокурора 3-го кавалерийского корпуса г.Лиды от 23.1.40 г. направляю наблюдательные производства по делам арестованных НКВД и пограничниками на территории Западной Белоруссии по Ошмянскому уезду для дальнейшего наблюдения за следствием. Список на 82 человека прилагается. Помощник военного прокурора 3-го к. при ТВД Хейфец".

Калі б я і далей прадоўжыў змяшчаць чытаючы з бягзгладзай бюракратычнай перапіскай пракурораў усіх узроўняў, дык, паўна, мне не хапіла б газетных старонак.

Ад папер распухла пракурорская папка, што ляжыць перада мною на стала. Затое папка з судовымі справамі без аніякай віны асуджаных людзей утрымлівае ўсё адно шматок папэры: паставыныя суда ад тэрмінаў зняволення. А яны былі доўгімі: ад 5 да 25 гадоў, і трапіўшы ў бярэньскае цяжы, заходнебеларускі жыхар, арыштаваны без санкцыі пракурора, ужо анік не мог з іх выблытаць, а хіба не гэтага і хацела Был, праўда, і "выключэнні". Беспадстаўна, напрыклад, арыштаваны і асуджаны на вялікі тэрмін зняволення Ракс Сігізмунд Браніслававіч Ісялюкоўскі Браніслаў Іванавіч не трапіў пасля прыговору суда ў Сібір: яны памерлі ў Вілейскай турме.

Гэта быў іх адзін шлах на волю. А такіх ахвіль было вух і многай.

Міхаіл МАЛІНОЎСКІ, правядзенні член Геаграфічнага таварыства, г.Баранавічы.

Галоўны ўрач Ленінскага Гарадскага штаба Радзіскага 10 са-

малётаў тыту "Ілья Муромца" з тэрмінам гатоўнасці да 15 сакавіка 1915 года. Зроблены ачыннымі вучонымі і са сваіх матэрыялаў самалёт "Ілья Муромца" на той час здзіўляў усея чывілізаваны свет: будыныя памеры, напярэдадзі — платформа з гарматы прыладай, хвост — доўгі і вост, такія паветраныя асілка — першага — далі ў распрадэжніне Авеніра Касценчыка. Падкрэсліваю, першае ў усіх лётчыкаў. Неаднаразова ён вылічаўся ў баях. Пра яго пісалі ў газетках і часопісах, ягоны фотаздымак быў змешчаны ў часопісе "Огонёк" за 1916 год.

Свай апапіш подзавіў у паветры наш сучайнічкім здзіўленню ў 1916 годзе, "Ілья Муромца" дакрануцца да зямлі пасля выкаранення баявога загаду, — у ім налічылі 64 прабыны. Дзіўна і незвычайна было тое, як ён толькі зрабіў пасадку? З самалёта акіпаж выцігнуў свайго не прытомага камандзіра ўсяго ў крыві. Гэты вылет Авеніра Касценчыка адбыўся ў 13 сакавіка. Ён разам са сваім акіпажам павінен быў вывесці са строю буйнейшы стратэгічны пункт немцаў — чыгуначную станцыю ў Глыбокім тыле праціўніка. На борце "Ілья Муромца", акрамя камандзіра ўсяго лётчыка, былі яшчэ два афіцэры-назральнікі.

Першы круг прылёту ўдала, з 20 пудовых бомбаў у цэль было кінута 12. І тут знітніны гарматы ворага стварылі такую агнявую заслону, што самалёт лятарыла заклаціла ад папавыя. А ў гэты час з чатырох параненых, зыходзячых крывёю, зашліў на новы круг і працягваў выконваць баявое заданне.

КНДР:

прэзідэнцкая дынастыя

Як паведаміла радыё Пхеньяна, паўночнакарэйскага прэзідэнта Кім Ір Сена, які памёр некалькі дзён таму, замянілі на пасадзе кіраўніка дзяржавы ягоны сын Кім Чан Ір.

Ён абраны Генеральным сакратаром ЦК Працоўнай партыі Карэі і прэзідэнтам КНДР. Менавіта такімі тэтуламі суправаджаўца імя Кім Чан Ір з вечара 12 ліпеня. Рашэнне аб перадачы ўлады сыну "вядомага правадыра" было прынята на закрытым пленуме ЦК партыі ў Пхеньяне.

"Сакрэтная тройка"...

засвяцілася

У Італі зняты з пасады кіраўнікі трох сакрэтных службаў. Міністр унутраных спраў заявіў, што па іх загаду складаліся сакрэтныя дасье на ключавых фігур Італьянскай палітыкі, а за вядомымі палітычнымі дзеячамі краіны вялося незаконнае назіранне.

Паліцэйская пастка

Усе выхадцы з грэчаскага вострава Родас перакрыві паліцыяй у сувязі з тэрарыстычнымі выбухамі. На думку паліцэйскіх, аргентаў тэрор усе яшчэ знаходзіцца на востраве-чорцы.

У бліжэйшы час сюды прыбудзе 100 афіцэраў з групы па барацьбе з тэрарызмам. Міністр замежных спраў Грэцыі мяркуе, што акцыя ажыццэўлена агентамі іншых дзяржаў.

Кошка-вандруніца

Кур'ёсны выпадак адбыўся ў ЗША. Кэрал Эн Цімэл заявіла аб прапайцы свайго любімай кошкі па мянушцы Табіта, якая знікла з багажу гаспадыні на борце рэйсавага самалёта "Нью-Йорк-Лос-Анджэлес".

Здарылася гэта 30 чэрвеня. Самалёт жа абшукалі толькі 12 ліпеня. Кошку знайшлі за адной з панэль. Яна была зусім здарова. Паводле падлікаў авіятараў, "пасажырка" налятала больш за 50 тысяч кіламетраў.

Хітрыкі мадэльера

Канкурэнты-супернікі вядомага мадэльера Валенціна абінвавалі яго ў тым, што ён найміў наладзіць прэс-канферэнцыю супермадэлі Клайдзі Шыфр практычна ў адзін час з паказам мадэлей другога мадэляра — Эгона фон Фюртштэнберга.

Ледзь не ўсе журналісты, якія прысутнічалі на дэманстрацыі калекцыі Фюртштэнберга, пакінулі залу праз некалькі хвілін пасля пачатку шоу, каб паспець на прэс-канферэнцыю нямецкай супермадэлі.

Слова Янга не выратавала

Усё за некалькі дзён да самагубства лідэра "Ніраван" Курта Кобейна вядомы рок-музыкант Нэйл Янг прасіў яго не рабіць гэтага.

На думку Янга, Кобейн мог стаць сапраўдным кумірам амерыканскай моладзі. Янг прымусяла напісаць Кобейну перапіска, якая была спроба самагубства музыканта ў Рыме.

...і вішнёва-чырвоная гітара

У бліжэйшы час калекцыя прадмету, якія належалі Джымі Хендрыксу, будзе прадэманстравана ў Лувры.

Уся калекцыя ацэньваецца ў 150 тысяч фунтаў. Аўкцыён пройдзе ў жніўні, ён прымеркаваны да 25-годдзя першага канцэрта вядомага музыканта ў Вудстак. Самы каштоўны прадмет — вішнёва-чырвоная гітара Хендрыкса, якую ацэньваюць у 40 тысяч фунтаў.

Суддзя Альварэс лёгі на пад'ём

Дамініканскі суддзя Хуаго Альварэс гэтыя вылічэнні ў ЗША, каб прадставіць сведчанні таго, што ў маі гэтага года ў Дамініканскай рэспубліцы Майкл Джэксан ажаніўся з дачкой Эліса Пэрслі Дэ-Мары. Такі "дэмарш" суддзя выклікае тым фактам, што прадставіў Майкла абвешчанае падобнае паведамленне, якое з'явілася ў дамініканскім друку.

МАРАЛЬНЫ КОДЭКС

Слепата

Мікола ФАМІЧОЎ

У чакаў пад дзявярыма, пакуль набліжаліся цяжкія, марудныя крокі. Дзяверліва адчыніліся не адразу — спачатку спыталі, хто я і па якой прычыне прыйшоў. Калі ж адказаў, што сюды — ласкаў замах. На парозе стала сівая жанчына. Вочы, не мігучыя, глядзелі паўнамі. У кватэры не гарэла святло, але галадыні гэта і не патрабавалася: яна была слепая.

БАЦЬКА

Бацька вылучаўся строгасцю і патрабавальнасцю. Шмат гадоў адпрацаваў у міліцыі, ён і ў сям'і наладзіў жалежную дысцыпліну. Усе ў доме падпарадкоўваліся яго раскладу. У кожнага было кола сваіх абавязкаў, кожны павінен быў клапаціцца пра дабрабыт і сямейны гонар. У іх лексіконе слова "нелюба" сустракалася куды часцей за слова "можна". Нелюба так апранацца, нелюба без справы бадзяцца па вуліцы, нелюба прыходзіць позна дамоў. З цягам часу бацька пачаў аддаваць перавагу карным мерам. Здаралася, браў у рукі папругу... Маці, зрок якой катасірафічна пагаршаўся, стала паддавацца, раздзялялася з-за дробязей і ўсё часцей становілася на бок бацькі. Ён жа, перакананы ў тым, што заўсёды мае рацыю, рабіўся ўсё больш жорсткім, і трапіўшы ў гэты "жорны" дачка сама сабе здавалася садагатам, які маўкліва выконваў чысціцу загану.

МАЦІ

Калі ж пачаўся гэты жых? Калі яны страцілі дачку? Маці вынашліла сваю хваробу, якая дайшла да яе амаль ужо хіжы, бо прыйшла з нараджэннем дачкі: у радоме жанчына застудзілася, дачка захварэла, перанесла даве складаныя аперацыі, а потым раптам пачаў пагаршацца зрок...

Кажуць, што ў хворых людзей разка абавастраецца адны ўспрыяццэ замест другіх, прытуленых хваробай. Калі пачалі "тухнуць" вочы, яна раптам амаль фізічна адчула адчужэнне дачкі, яе маўклівае варожасць. Зробіў заўвагу — не агрызнецца, не нагубіць, а толькі прамаўчыць.

Законымы ў вострым класаў, дачка паступіла ў тэхнікум. На першым курсе яшчэ так-так вучылася, а на другім пачаліся скандалы, а на трэцім пачаліся скандалы да ўдэкаў з бацькоўскага дома. Судзілі даносілі: "Бачылі ваху... з каўказцамі" ці "А ваху зноў у хлопцамі ў машыне ездзіць..."

Ці то слёзы вымлілі з вачэй маці апошняе святло, ці то хвароба ўзяла сваё, — толькі бачыць яна перастала зусім. А тут яшчэ два удары адзін за адным: за паўгода смерць забрала і мужа, і сына. Дачка прыйшла на паміні з чар-

говым кавалерам. "Не пакідай мяне", — папрасіла маці. І пачула ў адказ: "Нічога, не памрэш". ...Я азіраў кватэру. Тут было ўсё, што трэба. Усё, што набывалася гадамі для яе, адзінай, любімай. А яна, выходзіць, адкавала самай чорнай няўдзячнасцю? Ды ў тым і справа, што не ўсё так проста дзеліцца на "белае" і "чорнае". Маці, напрыклад, расказала, што, не справіўшыся з дзяўчынкай сваімі сіламі, яны з мужам звярнуліся некалі па дапамому ў міліцыю: папрасілі... паставіць дачку на ўлік. "Як на ўлік? — здзіўліўся я. — Хіба яна ўчыніла злачынства?". "Ды не, да гэтага не дайшло. Так проста заявілі — на ўсялякі выпадак".

ДАЧКА

...Яна гатовая была наважваць на вэкале — толькі б не ісці ў сваю, на першы погляд, утуліну, яе такую халодную кватэру. Глынуўшы аднойчы паветра "поўнай свабоды", яна ўжо не магла спакойна вяртацца ў "хатнюю клетку", ахвотна шукала і знаходзіла прытулак у іншых людзях. Ці калінула яе хоць раз думка, што чужыя людзі ад міласэрнасці прыносілі маці ежу, што ў кватэры даўно ўжо не запальваецца святло, што спяляе жанчына, абмацаваўшы рукою сцены на лесвіцы і баяліва ступаючы па прыступках, часта выходзіць на двор проста без мэты — толькі каб пабачыць сярэд людзей, паслухаць іх галасы, смех.

Між тым, у дачкі з'явіўся новы сябар, і яна не на жарт захапілася ім. Калі хлопчак прапанаваў згуляць вясёлае, згадзілася не думачы. Не звярнула нават увагі на тое, што спачатку "жаніх" доўга распітваў, якая ў іх жылплоша, якая дача, ці ёсць у маці зберажэнні і да т.п. Неўзабаве абое завіталі на кватэру. Дачка з парого паведаміла, што будучага мужа трэба прапісаць, перапісаць на яго дачу і даць грошы на вяселле. Маці слухала і абостраным сэрцам адчувала небяспеку. "Не, — адказвала цвёрда, — Нічога такога я рабіць не буду. Усё, што ў мяне ёсць, — тваё. А гэтага чалавека я не ведаю".

Дачка пачала ляцяць. І тут упершыню загаварыў ён. "Навошта ты крычыш на маці? Сама хутка станеш мамай...". Сэрца ў староў і сляпой жанчыны заклалася: дачка наліла дзіця.

...Роды былі вельмі цяжкімі. Але дарэмна чакала маладая маці кветка і запісак ад ішчэлівага бацькі — ён нібыта ў вадку кануў. А ў яе — ні вопраткі, каб выйсці з раддома, ні коўдры, каб загараць немаўля. І тады, перасліўшы сабе, яна набрала знаёмы нумар: "Мама, я не ведаю, што мне рабіць... Дапамажы".

РАЗАМ

Цяпер яны жылі разам — дачка, якая стала маці, маці, што зрабілася бабуйай, і маленькая іста, у якой не было яшчэ нават імя. "Не хвалюйся, — сказала маці дачка, — прахвіем ак-небудзь. Пенсія ў мяне ёсць, праз год і ты на працу ўладкуешся". Дачка маўчала. А праз месяц, выйшаўшы на вуліцу раніцай, вярнулася позна ноччу.

...Бабуля пачула знаёмае па-крэўтанне з кутка. Цяжка паднялася, выцігнуўшы перад сабой рукі, і патпала на дзіцячыя гукі. Хлопчых нарадзіўся з цяжкай мазгавой паталогіяй. Ён так часта і моцна хварэў, што ўрачы здзіўляліся, як дзіця яшчэ жыве. Але бабуля не бачыла калецтва ўнука — Бог пазбавіў яе гэтага нямішчавы. Затое яна чула, як ён прычмокаваў у сні, і веріла: гэты хлопчык пасланы ёй як узнагарода за ўласныя пакуты.

...Дачка вярнулася не адна — з ёю явіўся... бацька дзіцяці. "Я забраў сына. Мы выйдзем". "Ды куды ж вы з такім маленькім? — перапахалася ба-

буля. — Жывіце тут". Не чуваючы адказа, узмалася: "Дачка, хоць ты апамятайся, я цябе ад прорыв адцягну". Заць засмяяўся: "Ты, маці, запомні: пакуль усе на мяне не перапішася — не убачыш ні дачкі, ні ўнука...".

Я расказаў гэтую гісторыю не для таго, каб чысціць сэрца ўздрыгнула ад ішчэ адной чалавечай драмы. Духоўная слепата знавочна нас — не разумеем, што робім; не ведаем, у што выльецца бацькоўская жорсткасць, у што ператвараецца дзіцячыя слёзы. Ні голас крыві, ні голас сумлення не чуваць у аглухлых і аслепленых сэрцах.

А бабуля, між іншым, забыўшыся пра сябе і сваю бяду, б'е ў званы: даведзіцца, дзе ўнук, вярніце яго. Трываюцца: малы павінен знаходзіцца пад пастаянным наглядам медыкаў. Заключка: не называйце маё імя, — яны, дачка з цяцем, на ўсё здольныя. Я пазваніў урачу, які лярчы малого, і спытаў: ці магу дзейнічаць праз газету ад імя медыкаў, не называючы імя пацыента? Маўляў, урачы, непакочыцца пра лёс свайго маленькага пацыента, прасіць паведаміць яго каардынаты... "Што вы! — адказаў мне. — Галоўны ўрач супраць таго, каб умяшчаць нашы пацілінкі ў гэтую гісторыю. Мы сваю справу зрабілі — адправілі дакументы ў абласны аддзел аховы здароўя. Астатняе нас не датычыцца".

На тым канцы прораду раздалася кароткія гудкі...

ЁН НЕ ВЯРНУЎСЯ З БОЮ

І чаму ўсё ня так? Нібы ўсё, як тады: Тое ж неба, ізноў, як вясною, Той жа лес, той жа пах усё той жа вады. Толькі ж не... Не вярнуўся ён з бою. Як жа мне зразумець, хто меў права пазнаць у нашых спрэчках, без сну і спакою, Яго толькі мне зарваў, ня стала халапца, калі ён не вярнуўся ўжо з бою. І маўчаў ён нямучас, і ня ў такт падпываў, ён заўжды гаварыў не парому, ён мне спаць не даваў, ён на ўсходзе ўставаў, учора ж, баць, не вярнуўся ён з бою. Нешта пуста вярнуўся...

Што я тут гамаю: мы ж самі ён жылі з ім адноў... Для мяне быццам дождж хвастануў па агню, Як пачуў: не вярнуўся ён з бою. Сёння рынула, нібы з палону, вясна, памылкова гукнуў я зарону: "Сябар, дай дакурыць", а ў адказ цішыня... Не вярнуўся ж учора ён з бою. Нават з мёртвымі нам не сканаць у бядзе — Нашы паўныя як вартаныя... Адбіваецца неба ў гай, бы ў вадзе, дрэвы быццам стаць нежывыя. Нам і месца стала заўжды ў будане, Мы і час свой дзілі гурбому... Усё цяпер аднаму, ды здаецца ўсё ж мне, што не ён... не вярнуўся я з бою.

СЫНЫ ІДУЦЬ У БОЙ

Стук сэрца ня чуе ўжо сёння баць. Яно для прысід і дзяўчатак. Я падаю грудзямі скапіўшы снінец Згадаўшы цёбе, мой напхалак: "На гэты раз мне не вярнуцца, свой пахінуў апок, Зусім не было каб патопу. І вочы востра звядуцца, нахвэ зліўся я з зямлёй. Мы не паспелі, не паспелі, не паспелі азірнуцца, і ўжо сыны ідуць у бой. Хто ж замяніць мне, хто падмечыць у бой? Прыйдзе да запаленага мосту? І мне закарпела: "Хай будзе вуль той, і ўжо сыны, і ўжо сыны ідуць у бой. Маё ж гучна б'е на астацка. Ды ўсё ж мой канец — яшчэ не канец. Канец — гэта чысціць патачка. Дык вочы востра звядуцца, нахвэ зліўся я з зямлёй. Мы не паспелі, не паспелі, не паспелі азірнуцца, і ўжо сыны, і ўжо сыны ідуць у бой. Пераклаў з рускай мовы АЛЕСЬ БАРКОУСКІ.

«НОТНЫ АРКУШ» № 13 (248) Вядучы — Вітаўт МАРТЫНЕНКА Гэл. 68-29-26

Памяць

Для аматараў бардаўскай песні 25 ліпеня — жалобная дата. Сотні людзей збіраюцца ў гэты дзень на Ваганькоўскіх могілках у Маскве ў памянкі Уладзіміру Высоцкаму, каб аддаць даніну павагі слаўтаму барду, паэту, акцёру, мужнаму чалавеку. Так было заўсёды: і калі Высоцкі быў не ў пашане сярод брэжнеўскага афіцэра, і калі яму афіцыйна яўнулі права на ўсеагульную любоў. Любіць Высоцкага і ў Расіі, і ў Францыі, і ў ЗША. Не выключэнне і Беларусь. Аднак, вершы ягоныя загучалі па-беларуску ўпершыню на старонках "Чырвонай змені" толькі сёння.

Уладзімір ВЫСОЦКІ

другі адразу стане ў шыхт. Мы не паспелі, не паспелі, не паспелі азірнуцца і ўжо сыны ідуць у бой, ужо сыны. У размыша на чусе стук сэрца бачы, Маё ж гучна б'е на астацка. Ды ўсё ж мой канец — яшчэ не канец. Канец — гэта чысціць патачка. Дык вочы востра звядуцца, нахвэ зліўся я з зямлёй. Мы не паспелі, не паспелі, не паспелі азірнуцца, і ўжо сыны, і ўжо сыны ідуць у бой. Пераклаў з рускай мовы АЛЕСЬ БАРКОУСКІ.

Вігэсасалон

Ліпень — месяц "Басовішчанскі", святая зноў адбудзецца ў Польшчы. На здымку Жанны Маёравай — момант падрыхтоўкі сцэны.

Нататнік

Прадзюсер рок-гурта "ДОКТАР ДР" адхіліў ідэю распачаць працу над новым альбамам, а сваю пацыю распачаць наступным чынам: часам можна нашкодзіць сабе залішняй актыўнасцю. Вы атрымаеце грошы, грошы і грошы, забываеце на творчасць, праявіце ў ім і... скончаецеся на хіле гары шоу-бізнесу.

Як паведаміла польскі шпё-счынік "Сзавор", нядаўна акцёр Гродзенскага тэатра іллек вядомы беларускі бард Віктар ШАЛКЕВІЧ распачаў працу над новым альбамам пад назвай "Супіны беларускай душы". Спонсарами выдання гэтага тэатра сталі беларускія супольнікі ЗША.

Летась група "БРАТЫ Х'Ю" атрымала ўзнагароду MTV за лепшы кліп года злучыўшы сваёму тэму пад назвай "Пагроза грамадству". Напхнуўшыся поспехам, калектыву іяпер распачаў працу над новым сэрвія кліпаў, змест якіх нікіраваны супраць гвалту і біс-праяў.

У сапраўднае пан-беларускае тур-не ператварыўся чэрвеньскі шылк канцэрт гурта "КРАМА" пад агульнай назвай "Рок за БНР". Калектыву паспяховы выступу ў Жодзіна, Полацку, Віцебску, Маладзечна, Наваполацку, Оршы, Магілёве, Гомелі, Рэчыцы, Светлагорску, Салігорску, Слуцку. Такім чынам, з заплаваных 15 канцэртаў не адбыліся толькі тры: два па віне арганізатараў (Бабруйск, Жлобін) адзі па віне ўладных структур (Барысаў). На паставае апошняга факта распачаць судовы працэс.

Сямейны разлад апанаваў апошнім часам сям'ю Джэксанаў. Джэнет ДЖЭКСАН пасварылася са сваёй сестрай Ля Тобі (абодвае таксама пупулярныя спявачкі) за тое, што апошняя падтрымала абвінавачванне ў дамарэалізацы неапамятаў, якое летась было вылучана супраць іхняга брата Майкла Джэксана. Калі вам здарыцца нават набліжэння сваякі, дык і іншым можа падасца, што абвінавачванне абгрунтаваны, — заявіла яна.

Памяць сэрца

рэбы. Хапала ў яго, песьню маскоўскіх. І ленынградскіх аўтараў. А паводле водгукаў маіх калег, я ведаў, што Віктар Лук'янавіч вельмі патрабавальны, асабліва да вершав. Нават калі з музыкой усё будзе нармальна, атакі, на яго погляд, патрабуе дапрацоўкі, лічы, што ўсё прапала.

У тым часе мы, студэнты кампазітарскага аддзялення, "хварэлі" на сваіх беларускіх выканаўцаў. Тады "Песняры" ўжо набралі вышыню, правіравалі сваю дарогу, за імі — "Верасы", "Сябры". Сярод кампазітараў-песеннікаў Ігар Лучанок ішоў сваім шляхам і быў аб'ектна наперадзе ўсё.

Наша знаёмства адбылося крыху больш за дзесяць гадоў таму. Я тады быў яшчэ студэнтам кансерваторыі, а Віктар Буячыч — ужо прызнаным майстрам эстраднай песні. Як цяпер памятаю, быў пачмурны, крыху дажджлівы асенні дзень. І вось я вырашыў паказаць майстра сваю новую песню. Спачатку вельмі хваляваўся: усё ж як-якія, а іду да Буячыча! Як гэта ўсё будзе выглядаць? Як буду прыняты з новай песняй. Тым больш, што па тым часе, будучы на грабні славы і прызнання, спяваў у рэпертуры не меў пат-

лаўрэатам Першай прэміі Усесаюзнага конкурсу астраднай песні. Сам Леанід Осіпавіч Удэсэў — старшыня журы — аддаў перавагу беларускаму спяваку. Відэа, нямногія ведаюць, што ў гэтым конкурсе тады ўдзельнічаў ужо вядомы Іосіф Кабзон.

Для Віктара Лук'янавіча на-стае самая шчаслівая пара. Ён многа гастролюе. Не кожнаму спяваку пад сілу праспяваць канцэрт у двух аддзяленнях! Эрудыцыя, энэргічнасць, абаяне, працавітасць, голас — гэта тыя важныя якасці, якімі спявак адыраў прырода і якія адгравілі вына-чальную ролю ў яго далейшым лёсе музыканта.

Вуначы па-сапраўднаму становіцца любімым выканаўцам. Ён многа запісваецца на радыё, выступае па тэлебачанні. У гэты ж час ён удастоіваецца прызоў на міжнародных конкурсах у Сопале, Японіі. Яго канцэрты праходзяць з велізарным поспехам пры перапоўненых залах у Рыме і на Далёкім Усходзе, на Украіне і Каўказе, у Маскве, Ленінградзе і, вядома ж, у роднай Беларусі.

Што ж асабіста, як кампазітар, што ў Вуначыч-чалева-ку і музыканце? Па-першае, ён, нягледзячы на разні і званні, заўсёды знойдзе час сустрацца з кампазітарамі і паэтамі, з аранжыроўшчыкамі, паслухае новыя песні. Ад яго заўсёды можна пачуць слушную

18—24 ЛІПЕНЯ

РАК

Пастарайцеся ачысціць усё, што плануеце, да 23-га. Магчымы матэрыяльны прыбытак.

У сярэдзіне тыдня атрымаеце нейкую цікавую прапанову. Наведайце сваіх сяброў у выхадны. Перад вамі адкрыюцца новыя перспектывы. Заховайце асцярожнасць 23-га і 24-га.

ЛЕЎ

У аўторак пазбягайце канфіктаў у сям'і і на працы. Звярніце ўвагу на сваё здароўе.

Пасля 20-га ці 22-га дама сустрэне мужчыну свайго мары. У канцы тыдня можаце адправіцца ў камандзіроўку. Паспях у бізнесе.

ДЗЕВА

Займіцеся вырашэннем важных спраў на працы. Лепшы час для адпачынку, набывання новых ведаў.

Максімальнае выкарыстанне магчымасці 21-га і 22-га. У нядзелю больш часу ўдзяліце сваім родным і сябрам.

ШАПІ

На пачатку тыдня пастарайцеся адправіцца ў падарожжа. Устрымайцеся ад грашовых аперацый.

Перамены ў каханні пачнуцца з сярэдзі. У вас з'явіцца шмат ідэй.

24-га будзеце паспяховымі сустрэчы з сябрамі і блізкімі.

СКАРПІЕН

Удача ў асабістых жыццях. Пасля 20-га асцярожнае ўсялякіх паводках. Будзьце ўпэўненымі ў сабе.

Праблемы ў бізнесе дапаможа вырашыць чалавек з вашага асяроддзя.

СТРАПЕЦ

Стрымлівайце свае эмоцыі ў панядзелак. Спрыяльны час для дзелавых паводках.

Пастарайцеся давесці пачатак да канца 21-га і 22-га. Па-высідзе ваша абаяне і пры-васнасць.

Настаў час пісаць дзелавыя лісты, весці перамоўны. У выхадны будзеце тактоўнымі ў гутарках з сябрамі.

КАЗЯРОГ

Цудоўны час для забав і ка-ханні. Асцярожнае ў сув'язі з хваробавымі. Перамены ў грашовым сферы.

Пасля 20-га верагодна цікавае знаёмства.

У суботу займіцеся хатнімі справамі. Пазбягайце высват-лення адносін з роднымі.

ВАДАПЕЙ

18-га звярніце ўвагу на сваю нервовую сістэму.

19-га і 20-га паспяховыя суст-рэчы з сябрамі.

20-га, 21-га, 23-га пастарай-цеся ні з кім не канфіктаваць. Больш часу правядзіце на све-жым паветры.

